

3. Ponadto Sąd nie uwzględnił również wystarczająco nadrzędnego interesu publicznego w udzieleniu dostępu do rozpatrywanych informacji o środowisku, co podniosła wnosząca odwołanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty, Dz.U. 2006, L 264, s. 13.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Erding (Niemcy) w dniu 19 października 2018 r. – F./Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-656/18)

(2019/C 16/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Erding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F.

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Postanowieniem Trybunału z dnia 7 listopada 2018 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2018 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii

(Sprawa C-676/18)

(2019/C 16/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Condou-Durande, C. Cattabriga, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez nieuchwalenie, najpóźniej do dnia 30 września 2016 r., przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r.⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o takich przepisach, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążyą na tym państwie na mocy art. 28 ust. 1 teże dyrektywy;

— Zobowiązanie Królestwa Belgii, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, do zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 49 906,50 EUR dziennie, począwszy od dnia wydania w niniejszej sprawie wyroku stwierdzającego uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2014/36/UE, na wskazane przez Komisję konto;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 28 ust. 1 dyrektywy 2014/36/UE nałożył na państwa członkowskie obowiązek wprowadzenia w życie do dnia 30 września 2016 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy. Z uwagi na niepoinformowanie Komisji o środkach transpozycji rzeczony dyrektywy przez Belgię, Komisja postanowiła złożyć skargę do Trybunału Sprawiedliwości.

W swojej skardze Komisja zaproponowała nałożenia na Belgię okresowej kary pieniężnej w wysokości 49 906,50 EUR. Wysokość okresowej kary pieniężnej została obliczona z uwzględnieniem wagi naruszenia, czasu jego trwania, jak również skutku odstrasżającego w powiązaniu ze zdolnością płatniczą państwa członkowskiego.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz.U. 2014, L 94, s. 375).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 7 listopada 2018 r. – Minister for Justice and Equality / ND

(Sprawa C-685/18)

(2019/C 16/39)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona składająca wniosek: Minister for Justice and Equality

Strona ścigana: ND

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kryteriami, na podstawie których należy rozstrzygać o tym, czy prokurator wyznaczony jako wydający nakaz organ sądowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 [decyzji ramowej (¹)] jest organem sądowym zgodnie z autonomicznym znaczeniem tego pojęcia w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi z 2002 r., są okoliczności, że (1) prokurator jest niezależny od władzy wykonawczej oraz że (2) w jego własnym porządku prawnym uznaje się, iż sprawuje on wymiar sprawiedliwości lub uczestniczy w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej – na podstawie jakich kryteriów sąd krajowy powinien rozstrzygać, czy prokurator, którego wyznaczono jako wydający nakaz organ sądowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej, jest organem sądowym w rozumieniu art. 6 ust. 1?
- 3) W zakresie, w jakim kryteria obejmują wymóg sprawowania przez prokuratora wymiaru sprawiedliwości lub uczestniczenia w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, czy należy rozstrzygać o tych okolicznościach na podstawie statusu, jaki prokurator posiada w swoim własnym porządku prawnym, czy też na podstawie określonych obiektywnych kryteriów? Jeżeli miałyby się to odbywać na podstawie obiektywnych kryteriów, jakie są to kryteria?
- 4) Czy prokurator Republiki Litewskiej jest organem sądowym zgodnie z autonomicznym znaczeniem tego pojęcia w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi z 2002 r.?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).